

Nisse-brudgumme och Marjo-brud: gammaldags-wisa, at föresjunga då det slask...

18 B Skillingtryck L59

Nisse-Brudgumme

och

Marjo-Brud:

Gammaldags-Visa,

At förefunga

Då det släpar ute och masar inne;

Går efter sin egen behagliga Melodie;

Tryckt i år,

Linköping, D. G. Björn, 1796.

031010

Meto Robinson

I Fogbygd på slätbygd wid sjö och i land,
Den älskog wele wi begynna,
Har Kärleken wälde med pilar och band.
Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglömma.

Nys har han i bygden, här öfwat sin magt,
Den älskog ic.

I det han två hjertan i bojorne bragt.
Aldra käreste min ic.

Ly Nisse, när som han minst tänkte derpå
Den älskog ic.

Strax kärleken började på honom rå.
Aldra käreste min ic.

En tanke i Sjålen hos honom inlopp,
Den älskog wele wi begynna.

At Han skulle söka en Flicka sig opp.
Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglömma.

Han

Han fårFar, Han söker, men wilrådlig blir

Den älskog wele wi begynna.

Til höger och vänster bak fring sig nu fir.

Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma,

Men kärleken fintlig upmärksam och yr,

Den älskog 2c.

Omfrider hans tanke til Skogbygden styr.

Aldra käreste min 2c.

Men först Han en Sybla sig anställa will,

Den älskog 2c.

För'n Han til sit frieri rustar sig til.

Aldra käreste min 2c.

Men då Han den fått, så hastar Han sig

Den älskog 2c.

At wandra med iswer på kärlekens stig.

Aldra käreste min 2c.

Wäl putsad och borstad från topp och til tå,

Den älskog 2c.

Så stiger han up, urpå Gångaren grå,

Aldra käreste min 2c.

Han kommer så fram til Böldnarpa gård,

Den älskog wele wi begynna,

Där Marjo Hon finnes i Fröknarnes wård.

Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma.

När

När han får se Henne, så blir Han strax kär,
Den älskog wels wi begynna.
Och genast för Henne sin hälsning frambar,
Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma.

Han bugar och krumar och talar så här:

Den älskog ic.

"För dig kära Marjo min hälsning jag bär;

Aldra käreste min ic.

Wil du nu, som jag så må wi bli ett,

Den älskog ic.

Jag redan i andanom hjertat dig gert,

Aldra käreste min ic.

Som kärleken bjuder, så måste det ske,

Den älskog ic.

Man bör först bli två, för at kunna bli tre;

Aldra käreste min ic.

Jag lofwar dig nöjen som smalkiga bli,

Den älskog ic.

En wägga, en säng, och mig sjelf deruti.

Aldra käreste min ic.

Men Marjo som frihetens dyrkan har hört

Den älskog wels wi begynna.

Har ägtenhetspråket ännu aldrig rört.

Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma.

Och

Hon ser uppå Hagman med nedslagen blick,
Den älskog wele wi begynna.
Och niger och stiger med ordning och stic.
Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma.

Om sinder likwål Hon skal göra sit wål,
Den älskog ic.
Och kommer Hon först uti ledsamma qwal.
Aldra käreste min ic.

Men kärleken Henne i nätena fåst
Den älskog ic.
Och Nisse för Henne syns kärast och bäst.
Aldra käreste min ic.

Hon swarar då Nisse så godt som Hon kan:
Den älskog ic.
At Hon tänkt dö ogift, och aldrig ta man.
Aldra käreste min ic.

At Hon har tänkt aldrig sit hjerta bortge,
Den älskog ic.
Men är det Guds wilje, så skall det wäl ske.
Aldra käreste min ic.

Och Nisse fick Hennes båd' Ja-ord och Hand,
Den älskog wele wi berömma:
Och hjertena deras strax stuckos i brand,
Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma.

Som trohet och ära belöning bör få
Den älskog wele wi begynna.
Kan Marjo från Fröknarne ej obelönt gå.
Åldra käreaste min, jag kan eder aldrig förglöma.

Åf nådiga Fröknar et Bröllop ställs an,
Den älskog ic.
Och det på en Söndag, som bäst passa kan.
Åldra käreaste min ic.

Men Marjo fått löfte at klåbas til Brud,
Den älskog ic.
Utaf en Grefswiana som sjelf pryde sin frud.
Åldra käreaste min ic.

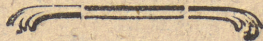
Men nu war Grefswinnan just borte sin fos
Den älskog ic.
Som hon om et Bröllop ej fått något os.
Åldra käreaste min ic.

Hvem war då bedröfwad, om Marjo det ej,
Den älskog ic.
Om det varit möjligt Hon Nisse gett Nej.
Åldra käreaste min ic.

Men kärleken wände bekymret snart om,
Den älskog wele wi begynna.
Och laga i hast at Grefswinnan hemkom.
Åldra käreaste min, jag kan eder aldrig förglöma.

Gref.

Grefvinnan seck brottom det kan man wäl tro,
 Den älskog wele wi begynna.
 Ne pläcka hop granlår i hela sitt bo.
 Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma.
 Och Mari o utsmyckas med glitter och glans
 Den älskog ic.
 Med pärlor och guld båd i krona och frans,
 Aldra käreste min ic.
 Och Bruden och Brudgummen fästas med ring,
 Den älskog ic.
 Och tro mig den knuten, är wigtiger ting,
 Aldra käreste min ic.
 Till Bölnarp från Kyrkan Brudhofwet det led's
 Den älskog ic.
 Och där är i ordning, re'n borden tillreds.
 Aldra käreste min ic.
 Sen åtes och drickes, på zirade far,
 Den älsfog ic.
 Och Brudgummen tackar wår Herre för mat,
 Aldra käreste min ic.
 Sen glammas och skrattas långt astoneu ut;
 Den älsfog ic.
 Och kärleken wäntar sin högtid till slut.
 Aldra käreste min ic.
 Men tiden den flyndar, fast nöjet det gror,
 Den älsfog ic.
 Och Brudqumens glädje alt mera blir stor.
 Aldra käreste min ic.
 Se'n dansas bort Kronan på Bruden så låckt;
 Den älsfog wele wi begynna.
 Alt tynnar i huset, sist ljuset blir släckt.
 Aldra käreste min, jag kan eder aldrig förglöma.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

